

بزرگنمایی نیست اگر جهان را به بعد و قبل این اپیدمی جهانی تقسیم کنیم.

تبدیل به فرصت کردن چالش جهانی کرونا

بزرگنمایی نیست اگر جهان را به بعد و قبل این اپیدمی جهانی تقسیم کنیم.

بحران ۲۰۰۸

بعد از بحران اقتصادی 2008 شرکتهای انرژی فسیلی یارانه هایی با ارقام بالا دریافت کردند. کمکهای دولتی که در بسیاری از کشورها هنوز هم ادامه دارد. راهسازی و صنایع بودند که تولید شغل کردند و شرکتهای تامین کننده مواد اولیه همین صنایع بود که به فعالیتهای برون مرزی با کارگران ارزان و ایده آلاینده را در کشور همسایه تولید کن رسیدند.

توسعه جهانی بدون محوریت عدالت

انها در بازار سهامی و بانکهای بین المللی امتیازها را گرفتند تا چرخه اقتصاد جهان را جلو ببرند. شرکتهای آنلاین بیشتر و بزرگتر شدند و درحالی که بسیاری گمان میکردند این راه حل مناسبی برای کاهش هزینه هاست، نقد پروسه تولید ارزان ماند در سایه. اینکه چطور کارخانه ها مهاجران اقلیمی و فراری از جنگ را به کار گرفتند و طبیعت به شکل وسیع قربانی تامین مواد اولیه شد و فرار از تصفیه پسابها چطور راهکاری برای صرفه جویی صنایع. به تمام جریمه هایی که صنایع خودروسازی و شرکتهای نفتی باید پرداخت میکردند، به تمام جنگلهایی که قربانی کاشت پالم و سویا شد، به روستاییان و بومیان فقیر پراکنده در جهان که فکر کنیم میتوانیم تصویر جهانی که ساخته شد را ببینیم.

تبدیل به فرصت کردن چالش جهانی کرونا

بحران 2020 میتواند فرصتی باشد برای اشتغال سبز، برای توسعه و سرمایه گذاریهای تازه در محصولات پایدار، برای توسعه کشاورزی پایدار و تقویت جوامع محلی و مهمتر از همه تغییر شیوه زیستن ما و انتخاب سیاستمدارانی که میتوانند ما و هر آنچه در جهان است باهم مصرف کنند.